

VAN VLEESHAL NAAR APPEL ARTS

Benedetti stapt over naar grote zus

Lorenzo Benedetti (1972) verwisselt na bijna zes jaar de Vleeshal in Middelburg voor de Appel Arts Centre in Amsterdam.

door **Edith Ramakers**

Hij had nog veel plannen in Middelburg, maar Amsterdam kon hij niet afslaan. Als directeur van het gerenommeerde 'de Appel', krijgt hij een uitdagend pakket. „De Appel is eigenlijk de oudere zus van de Vleeshal.”

De overstap, die voor de zomer is gepland, lijkt logisch. Benedetti kan zichzelf verbeteren. „En dat ik me wil verbeteren, hoort bij mijn vak. Je kijkt vooruit. Je maakt een tentoonstelling en je kijkt weer naar een volgende. Dat zit in mijn leven. Ik wil nu iets moois laten zien en kunst die er toe doet, delen met zoveel mogelijk mensen. De kunst moet daarna zelf voortleven.”

Lorenzo houdt van het heden, terwijl hij juist opgegroeid is in Rome, de stad van de Romeinse oudheid. „Misschien heeft mijn geboortegrond wel juist mijn liefde voor de hedendaagse kunst gevoed. Die kunst van Michelangelo, Mondriaan, Picasso krijgen we in onze schoot geworpen. Ze hebben prachtig werk voor ons achtergelaten. We moeten nu ook mooie kunst maken, die dan onsterfelijk wordt.”

Benedetti kwam naar Middelburg om de Vleeshal aan de beste kun-

stenaars te geven en om de bezoekers ervan te laten genieten. „Dat maakt de Vleeshal tot een unieke expositieruimte. Het is een zaal waarvoor de kunstenaar moet vechten om er iets goeds mee te doen. Geloof me, die waardering voor de Vleeshal hoor ik overal terug. Zeeland is meer dan zee, natuur en het verleden. Zeeland heeft hedendaagse kunst.”

De Vleeshal heeft altijd al kunstenaars van faam aangetrokken, blijkt uit een indrukwekkende lijst van Piet Hein Eek, Jan Fabre, Jimmie Durham tot Jan Hoet.

„Jan Hoet is net overleden. Hij was mijn vriend. Op zijn begrafenis in Gent zat de kerk met zo'n 2000 mensen helemaal vol. Hij heeft kunst en cultuur aan Gent gegeven. Ook heel letterlijk trouwens met het museum Smak.” Jan Hoet heeft Benedetti naar het Museum Marta Herford in Duitsland gehaald. „Jan was daar toen directeur en hij maakte mij hoofdcurator. Het was een mooie tijd. Later, toen ik in Middelburg werd aangenomen, heb ik Jan voor de Raad van Toezicht gevraagd. Hij had iets met Zeeland.”

Benedetti hoeft niet lang na te denken over de hoogtepunten van zes jaar Vleeshal. Mark Manders is er een. Manders vertegen-

woordigde vorig jaar Nederland in de Biennale in Venetië met Benedetti als de curator. Daarna kwam Manders naar de Vleeshal. De architect Yona Friedman exposeerde in 2012 in de Vleeshal. Hij maakte 500 ringen. „En diezelfde ringen maken nu een wereldtoer. Zij zijn intussen in Como aangekomen.” Friedman vindt dat zijn architectuur de mensen moet dienen, maar dan moeten ze wel naar het museum komen. Daar bedacht hij een 'inzamelingsactie voor'. Iedereen kon voorwerpen met persoonlijke waarde naar de Vleeshal brengen. De vitrinekasten in de Vleeshal werden gevuld met portretjes van geliefden, vaasjes. „Echt met alles wat je maar kon bedenken.”

Maar hoeveel vertrouwen Benedetti ook had in de exposanten, soms en meestal 's nachts kroop hem toch het gevoel dat het mis kon gaan. Remco Torenbosch bijvoorbeeld had nog geen curriculum vitae opgebouwd, toen Benedetti hem vroeg. „Remco was goed bezig, maar vooral in groepstentoonstellingen. Hij maakte hier indruk door met kleine ingrepen de ruimte te veranderen. Hij werkt minimalistisch. Remco is doorgebroken. Vorig jaar nog eindigde hij bij de laatste

vier van de Prix de Rome.”
De Duitser Olaf Nicolai bezorgde Benedetti met zijn Innere Stimme ook onrustige nachtelijke uren. Het was een risicovol project, waarvoor Nicolai muziek van de romantische componist Robert Schumann gebruikte. Hij streepte de noten weg en schreef alleen de tekst tussen de noten

uit. In de Vleeshal werd live de Innere Stimme gezongen door ingehuurd zangers. „De ruimte werd er heilig en sereen van. Maar stel je voor dat het niet gewerkt had, dan had ik een paar velletjes beschreven papier gehad in een verder lege hal.”
Met de lopende expositie van Mark Manders en Kees Goud-

zwaard in de Vleeshal en de Kabinetten is Benedetti's tijdperk in Middelburg nog niet voorbij. Op 6 april staan Pedro Cabrita Reis en Marc Nagtzaam op het programma. „Ik heb de tijd om alles hier goed af te sluiten. Bij de Appel is de expositiekalender al het hele jaar ingevuld.”

■ Lorenzo Benedetti. foto Mechteld Jansen

